Det, der bestaar.

Vor Guds Ord bestaar evindelig. (Es. 40, 8).

Hvorledes kunne I tro?

Hvorledes kunne I tro, I, som tage Ære af hverandre, og den Ære, som er fra den eneste Gud, søge I ikke? Joh. 5, 44.

Læs Afsnittet Joh. 5, 21—47.

Johannes skrev i Begyndelsen af sit Evangelium om Jesus: „Han kom til sit eget, og hans egne toge ikke imod ham. Men saa mange, som toge imod ham, dem gav han Magt til at vorde Guds Børn, dem, som tro paa hans Navn." (Kap. 1, 11—12).

Selv havde Johannes, ligesaa hans Meddisciple, set Jesu Herlighed, og for saa vidt var de lykkelige og glade.

Men det smertede dem midt i deres Glæde, at Jesu egne — som et Hele, som Folk betragtet — ikke tog imod deres Messias og Frelser.

Det har været Fryd for Johannes at fortælle om de første Disciple, som Jesus fandt, og som i ham kendte deres Frelser, og videre at fortælle om, at deres Tro blev bestyrket ved de „Tegn", Jesus gjorde.

En særlig Tilfredsstillelse har han fundet i at fortælle om, at Nikodemus, „en Lærer i Israel", troede paa Jesus, og saa om de „hvide Marker", Jesus fandt i Samaria.

Men han maa komme til at fortælle om dem, der ikke tog imod deres Frelser, og om Grunden til deres Vantro.

Men først tegner han et herligt Billede af sin Mester. Han gjorde den 38 Aar syge Mand rask; i Gerning og Ord bevise han sin Lighed med Faderen.

Dette maatte forudskikkes for at vise, at Skylden for deres Vantro, der forfølgede Jesus, fandtes hos dem selv, udelukkende hos dem selv.

I det Afsnit, vi har for os i Dag, kommer Johannes til at omtale JødernesForfølgelse af deres Frelser.

Først hævder Jesus, at han ikke vidner om sig selv; Forstaaelsen maa være den samme, som udtales i 8. Kap., at Faderen vidner med ham. Hvis hans Vidnesbyrd stod alene, var det ikke sandt.

De Gerninger, som Faderen har givet ham at fuldbyrde (V. 36), vidner om ham, at Faderen har udsendt ham.

Og skønt Jesus ikke tager Vidnesbyrd af Mennesker, nævner han dog, at Døberen Johannes har vidnet for Sandheden, vidnet om ham, der kom efter ham.

De vantro Jøder frydede sig en Tid ved det Lys, der udgik fra Døberen, men hans Vidnesbyrd om ham, hvis Forløber han var, fandt ikke Rum hos dem.

I 37. og 38 Vers lader Jesus Jøderne vide, at de hverken har hørt Faderens Røst eller set hans Skikkelse, og hans Ord har de ikke „blivende i sig", thi de tro ikke den, som han udsendte.

„I ransage Skrifterne, fordi I mene i den at have evigt Liv", siger Jesus til dem; men dersom der var Sandhed i deres Søgen i Skriften saa maatte de tro paa Jesus; thi den gamle Pagts Skrifter pegede tydelig nok paa ham.

„I ville ikke komme til mig, for at I kunne have Liv", siger Jesus saa rent ud. Han lægger her just Vægt paa Villien: „I ville ikke!"

Men vi skynder os til selve den dybeste Grund for deres Vantro: De tager Ære af hverandre, og den Ære, som er fra den eneste Gud, søger de ikke.

Jesus derimod tager ikke Ære af Mennesker (V. 41).

Der er ikke noget galt i at tage eller søge Ære; men det gale er at søge den for lavt.

Modsætningen til den Ære, de tager af hverandre, er den Ære, som er fra den eneste Gud.

I Matth. det 6. Kap. fortælles om, hvorledes „Hyklerne" lod blæse i Basuner, naar de uddelte Almisser, stod paa Gadehjørner, naar de bad, og saa bedrøvede ud, naar de fastede, altsammen for at vise sig for Mennesker, saa de kunde blive ansete for godgørende, bedende og afholdende Mennesker.

Men hvorfor spørger Jesus nu: Hvorledes kunne I tro, I, som tage Ære af hverandre?

Jo, fordi disse Mennesker i Grunden og i Virkeligheden har sat sig selv i Guds Sted.

Den Ære, som er af den eneste Gud, opnaar et Menneske, naar det søger Gud, tror hans Ord og elsker hans Villie.

Det dybeste i al Egenretfærdighed er Egenkærlighed eller Egoisme, som egentlig bestaar deri, at et Menneske har sat sig selv som Maal for, hvad det gør, i Stedet for Gud.

Her staar vi overfor den dybeste Grund til Vantro hos alle og til alle Tider; saa længe et Menneske søger sin egen Ære, og flere gensidigt søger Ære eller tager Ære af hverandre, kan de ikke i Sandhed tro.

Ydmyghed gaar foran Tro, og Erkendelse af egen Synd og Uværdighed gaar foran Ydmyghed.

Søg kun Ære, men søg den ikke i det lave, ikke hos Mennesker, men søg den Ære, den eneste Gud giver, og han staar de hovmodige imod, men de ydmyge giver han Naade og — Ære.

Gør du det, saa vil du ogsaa tro paa Jesus som din Frelser.

„Hør meget, tal lidet!"

Se, det er et fornuftigt Raad, thi „Hvo som taler, han faar, men hvo som tier og hører, han høster." Den talende giver, den hørende modtager. Vi Mennesker vil jo saa gerne modtage, og dog —, det træffer jo, at vi synes, det er rart at meddele. Jo, det er det ogsaa, og Jesus selv siger: „Saligt er det at give, hellere end at modtage." Men til syvende og sidst kommer det nok an paa, hvad det er, vi giver, og hvad det er, vi modtager. Nu er der vistnok ofte en vis Salighed forbunden med at tale meget, nemlig Snakkesalighed. Men det var rigtignok ikke den, som Jesus tænkte paa. Saligheden bestaar af Glæde, og deri kan være Glæde over at besidde, besidde noget kostelig, men den kan altsaa ogsaa være Glæde over at give, give noget kostelig. Det beror, som sagt, paa Forholdene, beror paa, hvad man tager, og hvad man giver. Men lad os overveje nærmere.

Først noget om at høre. At der er Salighed forbundet med at høre, vidner Jesus ogsaa om, thi han siger jo: „Salige er de, som høre Guds Ord og bevare det." Ja, de er salige, fordi Gud er i sit Ord, og fordi han selv ved og med dette Ord holder Indtog i deres Hjerte. At høre og bevare er jo at aabne Hjertedøren og give Plads derinde. Og det er saligt at have Gud i Hjertet. Se, det er nu den første og største Grund, hvorfor vi Mennesker bør være snare til at høre. Men det er jo saa ganske vist betinget af, hvad vi hører, thi er det saligt at høre Guds Ord og overhovedet hvad der er godt, saa følger deraf med Nødvendighed, at det er usaligt at høre, hvad der er slet. „Der er en Tid til at tale, og der er en Tid til at høre", der er ogsaa en Tid til at aabne sine Øren, og der er en Tid til at lukke dem til. — At kende den rette Tid, hvor meget beror ikke dervaa! „Hvo, som er vis, høre til og gaa frem i Lærdom!" — „Hvad Øret ej hører, det Hjertet ej rører," og „Der er ingen mere døv, end den, som ikke vil høre." — „Hvert Menneske være snar til at høre!" Dette sidste er Jakobs Raad, og han var en klog Mand, klog paa aandelige Ting.

Lad os nu forsøge at overveje disse gode Raad, som er hentet dels fra Bibelen og dels uden for den. Den, som hører, tager altsaa ind, han høster, han samler sammen, han oplægger sig Skatte. Disse Skatte samler og gemmer han i det sikreste Skatkammer, som vi Mennesker overhovedet ejer, nemlig Hjertet. Og det hørte bliver en Del af ham selv. Det, som et Menneske hører og bevarer, det vil han efterhaanden blive. Og det er jo dette, det kommer an paa, at blive noget. Dette noget kan vi saa kalde en Karakter, et godt Menneske, en udmærket Personlighed, en Mand (en Kvinde), en Adelsmand, en Gentleman, en Kristen, et Guds Barn — det sidste synes mig det lønneste. Det er altsaa et Barn, der skal fremkomme, et Barn, som ligner sin Fader. Men Børn fødes jo. — Ja, og Gudsbarnet fødes ved Ordet, „Guds Ord, som lever og bliver evindelig." — Det er jo ved Daaben, vi fødes, genfødes til at blive Guds Børn. — Ja, det er sandt, vi blev Guds Børn i den hellige Daab. Men det er ogsaa sandt, vi blev det ved at modtage, ikke ved at give, og det er tillige sandt, vi blev small Børn i Daaben, og skal derefter vokse. Derfor bliver vi ikke fuldt udviklede Børn, bliver ikke, hvad vi skulde blive, uden ved at høre, høre det levende Ord, Guds Ord. Og saa bliver vi det kun ved atter at modtage. Derfor er det, at det første og vigtigste for en selv, det bliver altid at høre — han kan for den Sags Skyld gerne være Præst. At Hørelsen saa for hans Vedkommende for det meste maa erstattes ved Læsning, forandrer ikke Sagens Kerne. Hør, læs, tag ind for at blive noget selv, gør det dernæst ogsaa for at have noget, som er værd at meddele andre; se, det er den vise Vej for os alle.

Dernæst vil vi saa gaa over til at betragte den næste Del af Ordsproget, nemlig Talen. „Tal lidet!" hedder det. Ja, men se, det er nu ogsaa betinget af flere Hensyn, først af dette, hvad der forstaas ved lidt. Jeg vil saa først fortolke det saaledes: Lidt i Forhold til det, man hører. „Har du Mund til mange at tale, hav Øren til mange at høre!" „Fuldt Øre og liden Tunge!"

For det andet: Tal ikke for meget i Forhold til det, du sidder inde med. „Det var godt at tale med en Mand, om han var hjemme", og det er godt at høre en Mand tale om det, som han er hjemme i, og selv da: „Jo større Forstand, jo kortere Tale," thi: „Bedre kort Tale, end lang Snak." Ak, den Snakkesalighed! — Men hvor begynde, og hvor ende? — Ja, det er nu ikke saa let at faa Grænsen sat. Men jeg tænker, at vi omtrent kan sætte den saaledes: Naar du selv er mere tilfreds med at høre dig selv tale, end andre ved at høre paa dig, saa er det saa noget nær Tid at holde op. Iøvrigt: „Ogsaa en Daare, om han tav, kunde regnes for vis; og den, som holder sine Læber til, er forstandig," medens: „Man kender en Daare paa sin Tale," og: „Hvor der er mange Ord, der hører man Daarens Røst." Videre: „Et klogt Menneske skjuler sin Kundskab; men Daarers Hjerte udraaber deres Daarskab," „I Daarens Mund er Hovmods Ris; men de vises Læber skal bevare dem selv." „Den forstandiges Hjerte søger Kundskab, men Daarens Mund finder Behag i Taabelighed." — Men ak: „Dersom du vilde støde en Daare i Morteren med Støderen midt iblandt Grøn, skal hans Daarskab dog ikke vige fra ham." — Den maa sidde fast! Derfor er jeg bange for, at jeg her sidder og skriver til liden eller ingen Nytte, thi den vise behøver naturligvis ikke mine velmente Raad, og Daaren skænker dem ingen Opmærksomhed, men fortsætter trøstig i sin Daarskab; han tier ikke for at høre efter, men lader fremdeles Munden løbe som Kløv i Hjul! — Og dog: Her har jeg nu siddet det meste af Dagen for at samle noget, der var værd at lægge Mærke til, og medens jeg tænker kærligt paa mine velvillige Læsere, saa søger jeg samtidig at tage alle mine gode Raad til Hjerte og anvende dem over for min egen Opførsel —. Hvad siger jeg? — En hel Del af Raadene er jo slet ikke mine, men de er hentet fra Bøgernes Bog. (I Parentes: Alle I, som har saa travlt med at faa Gamle Testamente sat ud af Spillet som ikke hørende til Guds Ord — nogle af eder skriver og taler Dansk: Tror I nu ikke, I kunde have godt af at følge nogle af disse Raad og se at lære at forstaa eders Bibel ordentlig, før I enten kasserer noget af den eller i det hele taget giver eder af med at udlægge den for andre? — Men ak, jeg kommer til at tænke paa Morteren igen! — Aah, det vilde være saa rart at tale med en Mand, som var hjemme — hjemme i sin Bibel, hjemme i den guddommelige Sandhed, hjemme i det, han giver sig af med. — Undskyld min Enetale.

For det tredie: Tal ikke for meget ud over det, du selv er. Dette grænser lige op til det foregaaende, men rækker dog lidt længere ind. Jeg mener nemlig, at enten vi nu er forlorne Sønner eller ikke, saa har vi stadig nødig at komme rig tig dybt ind i os selv, for derfra igen at gaa ud og møde andre. Det vil hjælpe os af med det paatagne og det opsluttede og al Klingklang, Tingeldang, og vi bliver mere ærlige. Og saa, — ja jeg tror nu, at vor Tale vinder derved, thi den bliver mere sand. Den sprukne Klokke kendes jo paa sin Lyd alligevel.

For det fjerde: Læg Mærke til, hvem det er du taler til. „Svar en Daare efter hans Taabelighed," og: „Svar ikke en Daare efter hans Taabelighed," paa Dansk. Men ikke, at du skal selv være Taabe for at blive forstaaet af en Taabe, vær derimod forstandig og vis i dine Ord, det vil sige: se at naa den smule Forstand, som muligvis aligevel endnu findes selv i en Daares Hjerte, og den Rest af Sammvittighed, som han besidder. Jeg garanterer dig Ørenlyd, om du følger mit Raad. — Er det derimod den vise, du taler til, saa gør dig ikke klogere, end du er, thi han vil med et Blik gennemskue din Paatagethed. Og det er nu saa flovt saadan at blive afklædt midt i sin Usselhed. „Jeg havde ikke studeret min Prædiken," sagde Præsten til Biskoppen, da denne visiterede. „Jeg kunde nok høre det," lød Svaret. Jeg kommer lige til at tænke paa nogle politiske Taler, jeg har hørt, nogle Bøger, jeg har læst, nogle Bladartikler, nogle Konversationer, nogle Mennesker, som gerne vilde lade Præsten forstaa, at de nok kendte deres Børnelærdom — ak, de havde ofte glemt den fra det tredie Bud og til Enden af Katekismus, og det første og andet havde de aldrig forstaaet. Men nok om det: Kend det Menneske, du vil paavirke med din Tale, og kend de Mennesker, du taler til, og tal saa saaledes, at de forstaar dig, saaledes at du naar det bedste i dem.

For det femte: Vej dine Ord. Ja, for hvis du vejer dem, er der Udsigt til, at de virkelig kan have Vægt. Hvis ikke, kunde gerne andre veje dem og finde dem for lette. Jeg har hørt den Paastand, at det tager en Prokurator til at tale uden at tænke, men det hander vist, at det bliver forsøgt ogsaa af andre. „Jeg prædikede ret godt i Dag, synes De ikke?" sagde Pastor Nybagt til Bisskop Whittle. „Ja", svarede Biskoppen, men de gjorde Deres Sager bedre i Fjor." „I Fjor!" udbrød den unge Mand, „jeg prædikede jo aldeles ikke i Fjor." „Det er netop Sagen," svarede Biskoppen med et behageligt Smil.

For det sjette: Brug et Sprog, som Folk forstaar. „Han taler saa spansk, saa vi danske knap kan forstaa ham," er ingen Ros. „I skulde nylig ej saa meget talt det Franske, saa havde kanske nu I bedre vidst det Danske," synes en velfortjent Bebrejdelse paa sine Steder. „Tal Dansk til danske Folk!" Tal Dansk, din tyske Hund! det ved vi, hvad betyder. Ja, det sidste Ordsprog er vist ikke fint, saa er det til Gengæld saa meget mere forstaaeligt.

Men nu kommer vi til det syvende og sidste Raad, som jeg har at give i Dag, nemlig dette: Sig aldrig noget, og sig aldrig noget saaledes, at du ikke ønsker, at Gud skal høre det. Jeg har hørt om Mænd, har sagt, at de, der aldrig talte anderledes, end at deres egne Hustruer og Døtre godt maatte høre det. Det var godt sagt og bedre øvet, det er en Adelsmand værdigt. Men det er bedre endnu at tage Skridtet helt ud og aldrig sige noget, som man tror vil bedrøve den kære Gud.

Og saa: „Et Ord i rette Tid, hvor godt!" „Som Guldæbler i Sølvskaaler af udgravet Arbejde er det Ord, som tales i rette Tid." Dette gælder virkelig lige fra Biskoppen, Provsten, Præsten, Degnen, Klokkeren og helt ned til Per Gravers Brodersøn.

Men hvordan mon den overbærende Læser mon finder Forholdet mellem min Artikel, dens Længde og Indhold paa den ene Side og dens Tekst paa den anden Side?

Jeg skal forsøge at optage Dommen i bedste Mening, og hvis den velvillige Læser vil vise samme Sindelag, mod mig, saa forbliver jeg eders oprigtige Ven.

J. K. Jensen.

Opstandelse fra de døde.

(Af C. Skovgaar-Petersen).

En Missionær fra Sydafrika fortæller et Sted, at han en Dag kom efter, at der i den Landsby, hvor han boede, gik det Rygte: „Den hvide Mand lever". Han blev naturligvis ret forfærdet og spurgte i Fortrolighed en af de indfødte Kristne, hvorledes dette onde Rygte var opstaaet. „Det skal jeg sige dig," svarede den udspurgte, „det kommer af, at du fornylig holdt en Prædiken om Jesu Opstandelse fra de døde."

Hedningerne gik altsaa uden videre ud fra som noget selvfølgeligt, at den Mand, der sagde, at der var Opstandelse fra de døde, han løj.—

Der er en lignende Scene i Bibelen. Da Paulus i Athen holdt sin berømte Prædiken for de epikuræiske og stoiske Filosoffer, da hørte de ham opmærksomt, indtil han i Omtalen af Jesus Kristus kom til Jesu Opstandelse fra de døde. Men da var ogsaa Opmærksomheden forbi; Spotten brød løs. „Nej, det er dog for galt! Opstandelse fra de døde! Det lod de sig ikke bilde ind."

Saadan er det den Dag i Dag. Der er noget i Paaskebudskabet om Kristi Opstandelse, der forarger vor Forstand og synes os for utrolig.

Men der er ogsaa noget i det Budskab, der uvilkaarlig drager og vinker. Hvem vil til syvende og sidst ikke gerne have, at der er Udgange fra Døden og Indgang til et saligt Liv? — Ja, hvis Opstandelse blot førte os tilbage til et nyt Liv paa denne Jord under samme Vilkaar som nu, da var Opstandelse fra de døde et tvivlsomt Gode. Men en Opstandelse, der er Begyndelsen til et fuldkomment Salighedsliv, dens Værdi er selvindlysende. Og saadan var Jesu Opstandelse og saadan er den Opstandelse, det kristne Haab byder.

Jeg elsker Udsigtspunkter med vid Horisont; og derfor elsker jeg Paaskeevangeliet. Det er et Udsigtspunkt som intet andet. Fra Kristi aabne Grav skuer vi frem til Opstandelsens Morgen. Det lille begrænsede Liv her paa Jorden faar en Værdi og Betydning som under intet andet Synspunkt. Og derfor vilde vi vel egentlig alle gerne, at Budskabet om en Livets Opstandelse skulde være sandt.

Men Forstanden stempler det paa Forhaand som „Løgn". Hvad skal vi da gøre.

Vi skal først og fremmest ikke altfor naivt tro paa, hvad „Forstanden" siger, til syvende og sidst ved jo Forstanden aldeles intet om den Sag. Hvad der kan og vil ske en Gang, naar dette Verdensløb er sluttet, — naar Himmel og Jord forgaar: hvad ved Forstanden som saadan om det. Har den tænkende Menneskehed ikke Gang efter Gang oplevet, at Livets Muligheder var uendelig meget rigere end, hvad Forstanden til en vis given Tid kaldte troligt og sandsynligt? „De tænkende" smiler ad dem, der naivt tror paa alle Slags Eventyr og Fabler; men er det egentligt mindre naivt paa Forhaand at gaa ud fra som givet, at Forstanden som saadan overskuer alle Livets Muligheder? Den virkelig tænkende vil i Spørgsmaalet om dødes Opstan-

Altid parat til Brug

De behøver ikke at døje med at faa Ilden til at brænde, naar De kommer sent hjem eller staar tidlig op, dersom De har en

New Perfection
WICK BLUE FLAME
Oil Cook-stove

De stryger blot en Tændstik og sætter den til Vægen, saa har De straks en passende Varme til at koge ved uden at ophede Kökkenet.

Ingen Kul eller Brænde
Ingen Aske eller Smuds

„THE NEW PERFCTION" laves med 1, 2, 3 eller 4 Brændere. En Viser angiver, hvor megen Olie, der er i Beholderen.

STANDARD OIL COMPANY
(NEBRASKA)
OMAHA

Faa Arbejdet til at skride!

Naar De tager fat paa Foraarsarbejdet i Aar—med Pløjning, Harven, Tromlen, Saaning o. s. v., da lad det ske lettere, hurtigere, bedre og billigere ved at lade en I. H. C. Tractor gøre det. Dersom Farmen er lille, saa købe en lille Tractor—12, 15, 20 eller maaske 25 Hestes Kraft. Er den derimod stor, kan De bruge en med 25, 30, 45 eller endog 60 Hestes Kraft med Fordel. En I. H. C. Tractor faar Arbejdet til at skride. Med den kan De pløje fra 2 til 10 Gange saa meget som med en Hesteplov i samme Tid. De kan pløje, harve og tromle paa een Gang. Den kan trække fra 2 til 4 Saamaskiner. I Høsten trækker den Binderen. Den sparer Tid og Penge til ethvert Brug. Faa Arbejdet til at skride.

Køb en I. H. C. Oil Tractor

Den gør sit Arbejde sikkert, godt og billigt. Det koster gennemsnitlig kun 45 Cts. per Acre at pløje med en I. H. C. Tractor imod $1.25 med Hestekraft, og Udgifter ved andre Arbejder paa Farmen reduseres i lignende Forhold, naar en I. H. C. Tractor bruges.

I. H. C. Tractor med sin simple, men kraftige Maskineri, omhyggelig beskyttet mod Støv og Snavs, dens Lethed i Forhold til den Kraft, den udvikler, dens Mangel paa Røg, Sod og farlige Gnister, dens Almennyttighed og Paalidelighed, har bidraget meget til at gøre moderne Stor-farming let og behageligt. Dersom De kan bruge en Tractor, saa Køb en, der har bestaaet sin Prøve — en I. H. C.

I. H. C. Tractors laves i Størrelser paa 12, 15, 20, 25, 30, 45, og 60 Hestes Kraft. De kan bruges paa Farmen, i Værkstedet, i Møllen og i Fabrikken. Forlang Katalog og udførlige Oplysninger hos Deres nærmeste handlende eller skriv til

International Harvester Company of America
(Incorporated)
Chicago U S A

Læsernes Opmærksomhed henledes hermed paa, at hver Uge offentliggøres paa dette Sted i Bladet **Lundin & Co.'s forskellige Tilbud**, hvilke indbefatter Frie Presenter, Godtkøb i Varer af forskellige Slags, saasom Grocerivarer, Klæder for Herrer, Damer og Børn, Juveler Artikler, Ure og Klokker, Møbler, Husgerrad, Matter, Pianoer, med et Ord, alt som behøves i et Hjem eller paa en Farm.

Skandinaver, bosatte i Chicago eller paa Besøg her, indbydes at besøge Lundin & Co's Forretning, 117—119 N. Elizabeth Street, nær Washington Blvd., for der at selv se og prøve saadanne Varer, som de kunne være interesseret i, smage vore ægte Læskedrikke og paa Stedet udvælge, hvad som helst de maatte ønske. Tag Madison, Randolph eller Lake Street Sporvogn til Elizabeth Street.

Finder De ikke her i Bladet i vore Tilbud aktuelt hvad De ønsker, saa raadspørg Lundin & Companies Godtkøbs **Katalog**, som de fleste af Læserne allerede har modtaget. Har De ikke faaet nævnte Katalog, saa skriv efter den. De vil erholde den fri.

Frit

En af disse elegante "Shirtwaists" til enhver Læserinde af dette Blad, som indsender nedenstaaende Kupon.

Nr. N. 19.

En Facon, som fænder enhver Dame udmærket ved alle Anledninger. En vafler Batist "Shirtwaist", rigt broderet foran i vaflert Mønster. Høj Krave, ¾ Ærmer, knappes i Ruggen. En "Shirtwaist" som denne er altid prydende og tiltalende og ligesaa god som en, De betaler $1.50 for. Denne "Shirtwaist" er passende for baade ung og gammel.

Nr. N. 21.

En lys, let "rail red" Shirtwaist, knappes foran; med lange paa venstre Side; vafler Krave og Opslag paa Ærmerne af mygt Silkegarn broderet Materiale. Denne "Shirtwaist" er tilsvarende af extra fine Batist. Særdeles pragtig for varme Sommerdage.

No. N. 20.

Usædvanlig god Kvalitet Batist, rigt og smagfuldt broderet foran. Ingen Krave og udringet i Firkant omkring Halsen, ¾ Lange Ærmer, knappes i Ruggen. Hele Forstykket er rigt broderet. Enestaaende og særet "Shirtwaist". Bør være $1.50. Vi giver en af disse "Shirtwaists" absolut frit

Aarsagen, hvorfor vi bør giver disse fine Shirtwaists, er delt ente i den, at vi ønske, at hvertenelte skandinavisk Hus oder Kot brygge og til enhver Tid have egte Maltdrikke i Hjemme.

Lundins Maltdrikk tilberedes af vor koncentrerede Extrakt for Malt-to-Bryg, en absolut uforfalskket Malt og Humle Extrakt, som er til ne saa let k koncentreret, at den er reduceret til en fast Masse og derfor kan pakkes i en Blikkasse og let og billigt sendes til enhver Adresse. Af Indholdet i en en ½ Kasse af Lundins Koncentrerede Extrakt for Malt-to-Bryg, hvorpaa den venstre Side er 35 Cents, kan hvilken som helst Husmoder brygge lige op til sex Galloner skummende, styrkende, velsmagende og absolut alkoholfrit Maltdrikke. De maa huske paa, at dette Maltdrikke ikke blot er en velsmagende Drik til at slukke Tørsten med, men at den samtidig ogsaa indeholder adskellige nærende og sund og derfor bør brugtes i en Husholdning med hele Aaret rundt. Skulde aldrig savnes og bør fine s paa Bordet sig regelmæssigt som Brød.

Den meg t høie Næringsværdi i dette Drikke er erkjendt af alle Autoriteter. Det opli er Appetitten, virker i en Tonik og er specielt velgjørende og styrkende for Børn og unge Personer endnu i den opvoksende Alder, diegjørende Moder, Ko valescenter samt svage Personer i det hele taget. Det kan tilberedes saaledes, at det tilfredsstiller enhvers Smag.

Klip ud her.

Kupon: Lundin & Co., 117 N. Elizabeth St., Chicago, Ill.

Hermed vedlægges $1.00 som fuld Betaling for 3 Æsker Lundins koncentrerede Extrakt for Malt-to-Bryg, tilstrækkeligt for 18 Galloner Maltdrikke. Det er en Overenskomst, at jeg desuden faar modtage en

Fri "Shirtwaist", Nr. ..... (Angiv her hvilket af disse 3 Nummer, De foretrækker)

Mit Brystmaal er ..... **Tom.** (Maal rundt Bryst og Ruggen, lige under Ærmerne. Faaes i Størrelser fra 34 til 44.)

Det er en Overenskomst, at hvis jeg ei finder alt precis saadan som her angivet, tilbagebetaler De til mig min Dollar. En "Shirtwaist" erholder jeg altsaa som fri Present.

Navn .....

Adresse .....

N—11

Klip ud her.